

Pinksteren 15 mei 2016, Vredebergkerk

Moment met de kinderen

Vandaag is het Pinksteren. Met Pinksteren vieren we dat God ons niet alleen heeft achter gelaten, nadat Jezus er niet meer was. We vieren dat Gods Geest nog altijd bij ons is. Dat is niet zo makkelijk te begrijpen want de Geest van God kun je niet zien. Het is eigenlijk net als met adem. Je kunt het niet zien en toch is het heel belangrijk. Zonder adem kun je niet leven. En blaas eens tegen je hand, dan kun je je adem voelen.

Lucht en adem kun je niet vasthouden en zo is het eigenlijk ook met de Geest van God. We kunnen niet zeggen dat Gods Geest alleen in onze kerk woont en niet in andere kerken. Onze kerken hebben wel muren, maar Gods geest trekt zich daar niks van aan. Daarover gaat het volgende liedje waar we nu naar gaan luisteren. Op de beamer zul je ondertussen plaatjes van allemaal verschillende kerken zien. Kijk maar of je sommige herkent.

Zou God soms evangelisch zijn – Martin Brand

Tijdens het voorspel dia 1 (blanco)

dia 2 Zou God soms evangelisch zijn,
zoals mij is geleerd
Als ik niet blij kan dansen
Vindt Hij dat dan verkeerd

dia 3 Of is God soms gereformeerd
ik ben dan wel bekeerd,
Maar besef ik wel ten diepste
dat mijn zonde Hem bezeert

dia 4 Of is Hij stiekem katholiek
En hebben wij het mis
Als blijkt dat God het best gedijt
Als 't eindelijk rustig is

dia 5 Neemt God alles vrijzinning
Met flinke korrels zout

Mag ik mijn Godbeeld schaven
Totdat ik van Iets houd

dia 6 Zou God meer pinksterachtig zijn
Zo vurig in de geest
Ik spreek nog niet in tongen
Is dat dan te bedeesd?

dia 7 Als God niets van dit alles is
Ben ik dan werkelijk vrij
Om Hem te zoeken en aanbidden
Zoals dat past bij mij

dia 8 Zou God dan ongekooid zijn
vraag ik me wel eens af
Dan schiet het me te binnen:
De Naam die Hij Zich gaf

dia 9 Ik ben, Ik was, Ik zal er zijn.
Geen kerk, geen leer, krijgt Mij ooit klein

Kinderlied: lied 90: 1 en 3 uit de Rode Bundel (Heer, uw licht)

Op het leesrooster voor vandaag staan een lezing uit Joel en een lezing uit Handelingen. Omdat de lezing uit Joel precies de tekst is die Petrus citeert in het verhaal over Pinksteren heb ik ervoor gekozen om die tekst uit Joel te laten vervallen en in het verhaal van Handelingen door te lezen tot en met vers 21. Lector Marijke Klein-Nibbelink

Handelingen 2:1-13

Lied: 670: 1, 2 en 3

Handelingen 2: 14-21

Lied: 695: 1, 3 en 5

Na de overweging zingen we het lied: Woon in mijn dromen.

Geliefde gemeente van onze Heer,

Toen ik 2 jaar geleden begon met kennismakingsbijeenkomsten in de gemeente, toen werd ik geraakt door de grote diversiteit.

Die sprak uit de verhalen die mensen vertelden en dat werd heel duidelijk zichtbaar wanneer ik aan het einde van de bijeenkomst vroeg: vertel eens welke liederen u graag zingt in de kerk.

Bij een van de eerste bijeenkomsten ontstond er bijna een discussie tussen mensen die graag de oude psalmen zingen en mensen die graag nieuwe liederen van Huub Oosterhuis zingen. Tijdens volgende bijeenkomsten probeerde ik mijn vraag altijd zorgvuldig in te leiden en daarvoor haalde ik de woorden aan die Oebele tot mij had gesproken bij mijn bevestiging: de waarde van ieder mens is niet gelegen in datgene waarin hij hetzelfde is als anderen, maar juist in datgene wat hem of haar anders en uniek maakt. Oebele nodigde mij daarmee uit om mijn eigen kleur te laten zien en met diezelfde woorden nodigde ik tijdens de kennismakingsgesprekken gemeenteleden uit om hun kleur te laten zien.

Wat ik terugkreeg op die vraag was een prachtig palet aan verschillende liederen. Wat opviel was dat mensen vaak liederen van vroeger opgaven. Lieder die ze al een leven lang met zich mee hadden gedragen.

Zo noemde Henny van den Berg het lied: "Ik heb geloofd en daarom zing ik", een lied van Johan de Heer waarboven staat geschreven dat het met overtuiging moet worden gezongen. We zullen dat lied binnenkort een keer zingen in de kerk.

Iemand anders noemde de Psalmen. Ze vertelde dat de tijdloosheid ervan haar erg aansprak en dat ze zich door de psalmen verbonden voelde met de kerk van alle eeuwen.

Terwijl een ander vertelde me dat juist de Psalmen zo ontoegankelijk voor hem waren. Dat hij de taal niet begreep en de muziek zo zwaar vond.

Veel mensen noemden liederen die hen tot steun waren geweest in de moeilijke oorlogsjaren.

Jongere mensen hoorde ik vertellen dat ze graag liederen uit opwekking zouden zingen. Iemand vertelde me dat het gospelkoor waarbij ze zingt zo belangrijk was voor haar geloof. En weer anderen vertelden dat ze zich graag lieten inspireren door liederen van Taizé.

En zo kan ik nog wel uren doorgaan.

Ik genoot van de persoonlijke verhalen die meekwamen met de liederen, maar tegelijk vroeg ik me steeds meer af: Hoe kun je in Godsnaam al deze mensen tevreden stellen in de kerk. Hoe komen ze allemaal aan hun trekken? Hoe gaat mij dat ooit lukken?

Ik wil u wel vertellen dat er best momenten waren dat ik dacht dat het een onmogelijke taak was om deze veelkleurige kudde te begeleiden.

Totdat ik gewoon maar aan de slag ging. Niet meer alleen luisteren, maar ook gewoon doen en proberen uit te dragen wat ik aan inspiratie had opgedaan tijdens al de gesprekken.

En weet u wat zo mooi was: steeds meer groeide het vertrouwen dat het wel mogelijk was. Ik heb de indruk dat we genoeg vieringen hebben gehad waaraan zowel hoog liturgisch ingestelde mensen als meer evangelisch ingestelde mensen iets beleefden.

Ik heb de indruk dat mensen die vrij orthodox in de leer zijn ook prima samen konden vieren met mensen die veel vrijzinniger zijn in hun geloof.

In de praktijk blijkt er niet één juiste manier van vieren en geloven te zijn, maar kan er een sfeer van harmonie en wederzijdse aanvaarding ontstaan waarin het goed is om samen te zingen, te bidden en ons te verdiepen in de bijbel.

Ik geloof dat daar de Geest van God werkzaam is. Als wij elkaar als mensen inspireren, juist ook in onze diversiteit. Als we merken dat het niet allemaal van ons afhangt, dat het ook geen trucje is, maar dat we in alle oprechtheid ruimte kunnen geven aan God in ons midden, zichtbaar en tastbaar in onze naaste.

Nu vraagt u zich misschien af: was dat dan nieuw voor je? Had je dat niet geleerd in je opleiding? Ja en nee. In theorie wist ik natuurlijk best hoe ik hiermee om zou kunnen gaan, maar in de praktijk ben ik, net als u allen, gewoon maar een mens met een hart dat soms groot is van vertrouwen en soms maar heel klein.

Dan kun je academisch nog zo goed opgeleid zijn, maar als het je aan vertrouwen ontbreekt, dan komt er weinig van terecht.

Ik denk dat dat voor iedereen geldt en dat dat zeker ook voor de leerlingen van Jezus zo was. Ze waren ongeveer 3 jaar in de leer geweest bij hem. Dichter bij de bron kun je als geloofsleerling niet zijn geweest.

En toch was het voor hun na zijn dood een hard gelag om door te gaan met de verkondiging van dat koninkrijk. Jezus was dan wel aan hen verschenen, lezen we in het eerste hoofdstuk van Handelingen, maar hoe deel je dit soort bijzondere ervaringen in een wereld waarin zulke ervaringen eigenlijk niet mogelijk zijn? Daarom wachtten ze gewoon maar af wat komen zou, want Jezus had hen verteld dat ze moesten wachten op de heilige Geest.

En zo werd het de vijftigste dag na Pasen. Het werd Pinksteren staat er in de bijbel. Daarbij moet u niet denken dat het voor het eerst Pinksteren werd in Israel. 50 dagen na Pesach werd er altijd feest gevierd: het wekenfeest.

En was het vroeger een oogstfeest, in de loop van de geschiedenis van Israel was het geworden tot het feest waarop het verbond werd herdacht dat God met Israel sloot bij de berg Sinai. Daar ontving Israel de Thora, de tien woorden die volgens de joodse traditie door engelen vertaald werden in 70 talen, voor alle volken van de wereld.

Toen de dag van dat Joodse feest van de vijftigste dag, het Pinksterfeest was aangebroken, waren allen bijeen verzameld.

Wie de taal van het Oude testament verstaat, kan daarin het Oude verhaal van de Sinai horen doorklinken. Toen was het hele volk bijeen en kwamen er donderslagen en bliksemstralen. Daarna daalde God neer in vuur.

Het zijn ongetwijfeld beelden die meespelen wanneer Lucas verteld wat er gebeurt op die eerste Pinksterdag na de opstanding van Jezus. Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde.

Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.

En voor wie wil weten in welke vreemde talen ze spraken, somt Lucas 7 volken op en 10 landen. Maar zoals dat wel vaker in Bijbelverhalen is, staan deze getallen en volken waarschijnlijk symbool voor iets anders. Het rekenen in de bijbel is vaak anders dan onze wiskunde. Lucas bedoelt met 7 volken en 10 landen waarschijnlijk het getal van de 70 volken; de hele aarde. Het

feest van het verbond van God en het Joodse volk dat altijd op de vijftigste dag na Pesach werd gevierd, krijgt door de heilige Geest betekenis voor alle mensen, voor heel de Oikoumene, de hele bewoonde wereld.

Op de vijftigste dag na Pasen laten de leerlingen zich grijpen door de Geest.

Ze laten zich weer volstromen met levensadem en weten: Het verhaal van Jezus over het koninkrijk van God is niet afgelopen, dit is nog maar het begin.

Vanaf dat moment ontstaat er een beweging van mensen die elkaar verstaan, die elkaar bemoedigen, die elkaar en God zoeken en vinden.

Een beweging van mensen die zich Christen noemen en die zich in hun leven laten inspireren door de heilige Geest.

En die beweging is zo sterk, dat wij tot vandaag vieren wat Petrus verkondigt aan de aanwezigen in Jeruzalem:

Jezus uit Nazaret is door God gestuurd. Hij heeft machtige wonderen gedaan en bijzondere dingen laten zien. Dat kon hij doen omdat God hem de kracht daarvoor gaf. Dat weten jullie. Jezus is gekruisigd en gestorven, maar God heeft hem uit de dood teruggehaald. De dood kon hem niet vasthouden.

Is het geen wonder dat deze boodschap en dat dit geloof al die eeuwen is doorgegeven? Wanneer ik het tot me door laat dringen, dat zo'n troostrijke maar ook wonderlijke boodschap nog steeds miljoenen mensen inspireert en kracht geeft in de meest moeilijke situaties, dan raak ik diep onder de indruk van het werk van de heilige Geest.

Daarom vieren we vandaag het feest van de Geest.

Moge die Geest ons bezielen, troosten en verbinden,
van nu aan tot in eeuwigheid, Amen

Lied: Woon in mijn dromen (lied 54 uit: het liefste lied van overzee) 1, 2, 3 en 4